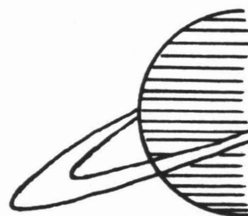
UFO NYT

JUNIOR

**S.U.F.O.I.
SJÆLLAND**

U F O N Y T J U N I O R

UDGIVER: S.U.F.O.I. SJÆLLAND (Scandinavian UFO-information)

REDAKTION: LEIF ECKHOFF PEDERSEN - KASTRUPVEJ 260 - KASTRUP - TLF: (01) 50 05 22

ABONNEMENT: SUFOI SJÆLLAND - BØRGE JENSEN - ELMEVEJ 2 - BORUP SJ. - (03 626) Borup 101
POSTGIRO 130718

Nr. 3 NOVEMBER 1964 1. Årgang

Vi takker vore læsere fordi de nu begynder at "leve med" i bladet. Som allerede sagt tidligere, kan dette kun blive "jeres eget blad", såfremt I selv kommer med forslag og bidrag, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at dette nummers første artikel havde haft overskriften "Sløve padder". Indtil for 14 dage siden, var det som om overhovedet ingen af vore læsere havde noget som helst på hjerte - det kunne vi selvfølgelig godt udlægge på den måde, at vi havde valgt netop det stof, som interesserede alle vore læsere, men vi var dog inderst inde klar over, at det ikke var grunden til at vi ikke havde hørt fra nogen - og det var I sikkert også. Men nu har vi altså fået lidt til at begynde med, så er det blot at håbe, at endnu flere af jer fortsætter med forslag til yderligere artikler, således at den påbegyndte artikel "Sløve padder" kan forblive nede i den mølpose, hvor den foreløbig er blevet anbragt.

En af vore læsere spørger, om der ikke findes noget materiale, man kan give folk der virker interesserede, noget i brochureform der fortæller om SUFOI, om de flyvende tallerkener og om forskningen etc. Vi har tidligere, for øvrigt med godt resultat, fremstillet en sådan brochure men den er for længst udsolgt og den er også forældet. Vi vil tage under overvejelse at fremstille en ny, men det koster jo ikke blot arbejde og tid, men også en hel del penge - og det er penge der ikke kommer ind igen, idet en sådan informerende brochure må uddeles gratis. Vi vil dog tage sagen op igen og se hvad vi kan gøre og om der er økonomisk baggrund for ideen.

Men her er der igen en lille opgave til jer. Hvad vil I mene at der skal være i en sådan informerende brochure af stof? Bør der være billeder? Hvor mange sider bør den have? Skal den indeholde indmeldelsesblanketter til SUFOI ved at indhæfte girokort til UFO-Nyt eller JUNIOR? Hvem skal uddele dem, og hvor skal de uddeles? Hvilket format bør den have, lommeformat, som JUNIOR eller større? Bør den kun være tør og realistisk eller skal den også være morsom?

INTERNATIONAL VIDENSKAB OG TEKNIK

De af jer, der interesserer sig for videnskabens og teknikkens nyeste resultater, kender vel det lille tidsskrift, der hedder "International Videnskab og teknik", ellers bør I snarest muligt lære det at kende. Det er ikke noget UFO-blad, men det indeholder et væld af interessante oplysninger om rumfart, astronomi og meget mere. Det kan bestilles hos forlaget "Idag" Admiralgade 28, København K. og koster 8 kr. i kvartalet, udkommer hver måned.

LEIF

ET BRUDSTYKKE AF DE VISES STEN ?

Jeg har i den seneste tid beskæftiget mig en hel del med tre forskellige ting, den ene er George Adamskis "Kosmisk Filosofi", den anden er båndoptagelserne fra UFO-kongressen i Wiesbaden i 1960 og den tredie er anden del af "Den fantastiske virkelighed". Rent umiddelbart kan man ikke se nogen sammenhæng mellem disse tre ting, men en dag slog en tanke ned i mig, og det følgende er resultatet af "denne tanke".

Da jeg sad og aflyttede båndoptagelserne fra Wiesbaden, "faldt" jeg over et foredrag af hr. André Fischer fra Strassburg. Foredraget var blevet holdt om Mandagen, efter at vi var rejst tilbage til Danmark igen, derfor havde jeg ikke hørt det før. Det handlede om de ting vi kan lære af rumfolkenes komme og han siger blandt andet: "Alle ufologer siger, at vi skal leve efter de kosmiske love og leveregler, at vi skal modnes etc., men hvorfor siger ingen af dem, HVORDAN?" Senere i sit foredrag fortæller han noget om, hvilke veje, der efter hans mening står åbne for os.

Adamski fortæller os i "Telepati", i "Kosmisk filosofi", i "Ombord i rumskibene" og i sit "Science of life" om livet i kosmos, om rummenneskenes levemåde, om deres filosofi o.s.v. Adamski kommer også med metoder vi kan benytte, når vi søger at tilegne os hans stof, men André Fischer kommer med en metode, der forekommer mig endnu simplere.

Endelig fortæller "Den fantastiske virkelighed" os, hvad det måske er for processer der sættes i gang, når vi benytter André Fischers metode

Men lad mig med det samme springe lige ud på det dybe vand. Efter at have læst næsten alt hvad Adamski har skrevet efter at have talt med Adamski og været sammen med ham både privat og officielt, tog jeg atter fat på hans "Telepati", en af de bøger jeg atter og atter vender tilbage til. Men selv nu, har jeg ikke lært bevidst telepati, vi har i vor gruppe gennemdiskuteret snart enhver sætning i bogen, men jeg kan ikke anvende telepati i praksis. Selvfølgelig ved jeg, at man ikke "lærer" telepati, sådan som man lærer engelsk, men at man skal lære at fatte telepatiens virkemåde. Men jeg tror, efter at have hørt André Fischers foredrag, hvad det er der mangler, jeg har ikke gjort mig til eet med både Adamski, med det han skriver og med telepatiens virkemåde. Jeg ved alt om, hvad Adamski mener om det ene og det andet, jeg ved hvilke eksempler han benytter til at forklare detaillerne med, og jeg forstår dem, men jeg har ikke gjort mig selv til eet med dem. Havde jeg fortsat som hidtil, var jeg sikkert blevet en udmærket Adamski specialist, eller specialist i Adamskis eller om man vil - rummenneskenes filosofi, -- men havde alt dette hjulpet mig selv? Jeg fattede først, efter at have hørt André Fischers foredrag, hvad det var jeg havde gjort galt. Men hvad er det da, at han siger?

Først fortæller han os noget meget selvfølgeligt, men noget som de færreste af os skænker en eneste tanke, nemlig at der er en meget stor forskel på det tillærte og på det oplevede. Når vi læser en bog - for at lære indholdet - så er indholdet noget vi overtager fra andre - mere eller mindre uforbeholdent - men det er stadig en fremmeds ideer og tanker, det er ikke vore

egne - endnu. Det vil i lang tid vedblive at være fremmed for os, det ligger stadigvæk kun lige i overfladen og såfremt vi ikke begynder at arbejde med stoffet, vil det let glemmes, det er kun tillært, således at vi vil huske det, når vi ved et tilfælde kommer ind på emnet, men det er ikke blevet en del af os selv.

Hvis vi derimod kun læser en lille bid af gangen, tager hvert enkelt lille ord, hver eneste lille betydning op og søger meningen bag ordene, da sker der pludselig en forandring med os. Vi kender godt denne proces, selv om vi ikke har søgt at analysere den før, det er det vi kalder intuesion, vi rammer uden at tænke nærmere over det, det rigtige, vi ved blot ikke hvordan eller hvorfor. Lad os tage sætningen "Du skal elske din næste". Den kan forstås på mange forskellige måder, f.eks. "Du skal elske din næste - og ingen anden", eller "Du skal elske den der kommer bag efter dig", eller "Du skal føle kærlighed for alt omkring dig", det kan også betyde at du skal gå i seng med din nabos kone o.s.v. Vi kan udlægge denne ene sætning på utallige måder, men der er kun en eneste betydning der er den rette i hvert enkelt tilfælde - men hvilken? Når man har fundet alle de forskellige udlægninger af sætningen, skal man nu finde frem til den betydning forfatteren lagde i den. Det finder man som regel ved at vurdere hele det pågældende afsnit, hvor sætningen forekommer, så ses den rigtige betydning som regel let. Derefter analyserer man på samme måde både det foregående og det efterfølgende. Til slut skal alle de fundne meningsværdier, skrevne som uskrevne bygges sammen til et hele, hvorved man kommer temmelig tæt på de tanker og følelser, som forfatteren havde dengang han skrev det pågældende - det hele går pludselig op i en højere enhed, man har gjort det skrevne til sin egen oplevelse, man har følt og tænkt som forfatteren - ikke blot det skrevne, men tit også det uskrevne - det der har inspireret forfatteren til at skrive det pågældende. Man har selv oplevet det og glemmer det ikke let igen, men gang på gang vil man opleve, at man automatisk tager det med i sine vurderinger.

Har André Fischer så i det forangående skudt langt over målet? Skulle vi virkelig være i stand til at nå de skitserede resultater - og i så fald hvorledes går det til - hvilke hemmelige kanaler fører til disse resultater? Ja, her kommer "Den fantastiske virkelighed" os til hjælp. I et af kapitlerne i tredie del fortælles der om kybernetik, om elektronhjerner og om menneskehjerner. Forfatterne kommer her med en arbejdshypotese, der kan give os svaret på det forangående - det kan ikke bevises at det er sådan - men det kunne være således.

En elektronhjerne arbejder populært sagt på den måde, at den fodres med en lang række oplysninger, disse oplysninger opmagasineres i dens celler - transistorer og rør, når den så stilles overfor et problem, arbejder den sig i løbet af brøkdele af et sekund igennem alle de tilgængelige oplysninger, vejer fordele og ulemper ved enhver mulig løsning mod hinanden og vælger til slut den matematisk bedste løsning ud af måske millioner af muligheder. Når menneskehjernen stilles overfor et problem, vurderer den to - tre eller et par flere muligheder, der ligger lige for og vælger derefter den man syntes bedst om. Men ofte er det ikke engang den bedste af de to - tre muligheder man har valgt, for menneskehjernen er udstyret med en "glemmer", der bevirker at en måske ideel løsning overses, eller at der er en lille detaille lige henne omkring hjørnet, r bevirker at løsningen ikke var så god alligevel.

Elektronhjernen bearbejder alle foreliggende muligheder og vælger uden følelse den mest ideale og den tager hensyn, ikke alene til de virkninger der kommer i første og anden række efter at beslutningen er ført ud i praksis, men også til alle kommende. Men elektronhjernen råder kun over de oplysninger som den er blevet kodet med og ikke andre. Den menneskelige hjerne råder over mange, mange flere oplysninger af enhver tænkelig art, alt hvad mennesket har set, hørt, læst, lugtet eller smagt på fra det blev født og til i dag, er registreret et eller andet sted i vor hjerne og vi har meget svært ved at hale disse oplysninger op til overfladen, når vi står og har brug for dem - som oftest kommer de først, når det er for sent. Tænk blot på, når man oplever en udsendelse som "Terningerne er kastet","Kvit eller dobbelt" eller lignende, hvor ofte kender vi godt svaret, men vi "husker" det ikke før svaret er faldet. At elektronhjernen er menneskehjernen overlegen, når det drejer sig om at vurdere mange led frem, kan vi se, når en elektronhjerne kodes til at spille skak. Den vil da være i stand til at vinde over en hvilken som helst skakmester, fordi menneskehjernen kun kan se virkningerne af trækkene nogle få omgange frem i spillet, medens elektronhjernen kan "se" virkningerne helt frem til det sidste træk.

Vi ved at menneskehjernen har over 90% hjernemasse, der tilsyneladende intet bestiller. Hvad om denne del af hjernen indeholder netop de dele, der kan gøre menneskehjernen dygtigere end en hvilken som helst elektronhjerne? Hvad om den kan optrænes til at fremdrage alle de oplysninger vi på et eller andet tidspunkt er kommet i besiddelse af, kan vurdere dem og derefter lynhurtigt finde den rette løsning til os - på et hvilket som helst problem? Kan det tænkes at alle de gange, hvor vi pludselig har løsningen på et problem uden at vide hvorfra, alle de gange, hvor vi vælger den løsning der "først falder os ind" og den derefter viser sig at have været den rette, alle de gange vi på grundlag af en eller anden lille detaille får en god ide - gør en opfindelse etc. kan det tænkes, at det er vor egen elektronhjerne, der af en eller anden årsag er blevet mobiliseret og derefter har fundet det rette svar til os? Såfremt dette kan være rigtigt, kan vi også oplære denne "elektronhjernedel" til at fungere fuldt bevidst - vi kan selv sætte den i gang ved hjælp af et eller andet "kodeord" og vi vil da kunne nå resultater vi i dag kun tør drømme om. Da er det ikke blot en splint af de vises sten, da er det de vises sten selv vi har fundet.

lep.

BREV FRA EN UNG UFOLOG - DER HAR FORSTÅET HVAD DET GÅR UD PÅ.

Hvorfor beskæftiger vi os med UFO-sagen?

Mon ikke de fleste af os læser bøger og tidskrifter i flæng, uden at stille os selv dette simple, men meget væsentlige spørgsmål? Det er ikke bare gavnligt, men også nødvendigt. Stadig nye problemer kræver vi løsningen på, så vi må finde ud af, hvad der optager os mest og så bruge det meste af vor tid på dette.

Da ingen sagligt begrundet afvisning af UFO'ernes eksistens har set dagens lys, og da endvidere Adamski's besvarelse af de hvem-hvad-hvor spørgsmål, der dukker op, er den rimeligste, vil den være vort udgangspunkt.

Når rumfolkene ikke engang tillægger vore grupper nogen betydning i bestræbelserne for at skabe en officiel sindelagsændring i forholdet til dem og når vi en stjerneklar nat tager hin anden i hænderne og bønfalder dem om at vise sig for os, (metoden anbefales af japanerne!!) og vi stadig højst strækker os til at se en enkelt sputnik trisse omkring deroppe, hvad skal det hele så være godt for?

For det første er sand viden i sig selv et gode. Vi kan med andre ord indregistrere kendsgerningerne i hjernens skuffesystem sammen med historie, geografi etc. Dog får de fleste af os mere udbytte end som så. Vi bliver mere ligevægtige, når vi ser en flig af den større sammenhæng, der normalt drukner i jordens krigslarm og dit-og-mit skænderierne. Optimismen griber os,- eller burde gøre det, når vi ser, at tilstandene kan være anderledes, end de er her, og vi bliver mere universelt end egoistisk indstillede. Vi sammenligner samfundsforholdene hernede og derude, ser hvor de halter, og kan så måske arbejde på at forbedre tilstandene. Endelig vises der os enhed, hvor vi før så splittelse. Grænserne mellem religion og videnskab flyder ud, og vi får entydigt svar på visse (ikke alle!) af de spørgsmål, der før forårsagede eet svar fra kirken, og et andet fra skolen.

Alt dette giver UFO-sagen os, og dog er vor interesse ofte svingende. Trods en dræbende lang ventetid, før vi får officielt besøg derude fra, (eller før vi besøger dem), er der rigelig grund til vedvarende at være på tæerne for at fange hver stump af den nye virkelighed.

Jeg tror ikke, at jeg er ene om at tumle med de problemer, der har fået mig til at skrive indlægget her. Jeg beder nu alle jer andre om kommentarer eller endnu bedre: mange eller få linier om andre emner. Kom i hvert fald frem af busken, fat penneskaftet og gå "i krig".

Per Nørrung

Ja, der er for os ingen tvivl om, at per har fat i noget af det rigtige - og hans tanker om fremtiden bekræfter det vi ofte siger på vore foredrag, nemlig at der ikke er nogen grund til at være ængstelig for ungdommen, der er andet end læderjakker og poppedrenge i vor ungdom og den verden de engang skal skabe, bliver sikkert ikke ringere end den vi har efterladt til dem - der er tværtimod al udsigt til, at den bliver nogle gange bedre.

redaktionen.

For nu ikke at stå tilbage for Per, har Helge Nørrung, der formentlig er en bror til Per, uafhængigt sendt os et brev. Først og fremmest kommer Helge med et lille tip til alle skolebladsredaktører, samt elever der skriver til skoleblade, Hvorfor ikke skrive nogle artikler om flyvende tallerkener? På mange skoler findes der skoleblade og de er næsten altid glade for intellektuelt stof. Helge har skrevet en artikel, en rent elementær afhandling om UFO'er, såfremt andre ønsker denne artikel som grundlag, kan man få en afskrift af den hos redaktionen, men anmod kun om den såfremt I ikke selv kan skrive en, og det tror jeg at I kan, den bliver altid bedst - for det er i så fald jert eget værk - og kan ofte indeholde lokale observationer eller egne oplevelser.

TEKNIK OG VIDENSKAB

UNIVERSET AFSNIT 2

Sidste artikel beskæftigede sig kort med mikrokosmos; Atomet og dets bestanddele. Vi vil nu gå den anden vej, og bevæge os ud i makrokosmos.

Med det blotte øje kan vi se ca. 5ooo stjerner. Som små lysende prikker er de spredt over himmelhvælvingen. Ved første øjekast ser de ens ud, men betragter vi dem nøjere kan vi godt se, at de ikke er helt ens. Nogle stjerner lyser kraftigere op end andre, eller nogle stjerner synes større end de øvrige. Disse indtryk er relativ, for vi kan ikke umiddelbart afgøre om der er tale om størrelsen eller lysstyrken, der kan nemlig være tale om begge dele.

Et andet karakteristisk træk er, at stjernerne tilsyneladende står stille og danner de såkaldte stjernebilleder. Stjernerne står ikke stille, men bevæger sig gennem verdensrummet med stor hastighed, men da de er så ufattelig langt borte kan vi ikke i et menneskets levetid nå at opfatte de forandringer, der sker i de indbyrdes afstande mellem stjernerne.

Sidste gang talte vi om uendelig små størrelser, denne gang skal vi se på store talstørrelser. Vi kan ved afstandsmålinger i universet ikke klare os med længdeenheden kilometer. Indenfor vort eget solsystem kan det lige gå, men allerede til det nærmeste solsystem tvinger afstanden os til en ny og lettere forståelig enhed. Denne enhed der er baseret på lysets hastighed 3×10^{10} cm/sek, defineres som den afstand lyset tilbagelægger på et år. Et lysår = ca. 95oo milliarder km.

Et lysår er i sig selv et ufattelig stor tal, og kan nok bringe forvirring i vore tanker. Det er da også fantastisk, at vi alligevel er i stand til at måle disse afstande.

Afstandsmåling i universet kan ske efter flere forskellige metoder. Indenfor vort eget solsystem kan vi benytte triangulering. Man vælger en " Basislinie " hvis længde man kender. Fra denne linies to endepunkter sigter man nu samtidig ud til det fjerneste punkt og aflæser de vinkler sigtelinierne danner med basislinien. Man kender nu tre størrelser i en trekant og er dermed i stand til at bestemme afstanden. Det er klart, at når afstanden er stor og basislinien forholdsvis lille, skal målingerne være meget nøjagtige for at få et pålideligt resultat.

Triangulering kan som sagt kun benyttes til afstandsbestemmelse af de nærmeste himmellegemer. Først med fototekniken fik man et middel til bestemmelse af store afstande. Man fotograferer den stjerne, man ønsker at bestemme afstanden til, sammen med de normale stjerner. Et halvt år senere tager man igen et billede. De to plader sammenlignes nu for at se, om der er sket en forskydning af stjernen. Derefter udmåles pladsforskydningen og man kan heraf beregne

" parallaksen ", idet det man beregner er den vinkel hvorunder en jordbaneradius ses fra stjernen.

Disse målinger er uhyre svære og megen omhu er nødvendig. På denne måde er 5-6ooo stjerner blevet afstandsbestemt. I dag råder astronomerne over en række forskellige hjælpemidler og metoder til afstandsbestemmelser til endog meget fjerntliggende stjerner og stjernesystemer. Om alle metoder må dog bemærkes, at de alle er forbundet med større eller mindre fejlmuligheder, men de giver os dog et ganske godt billede af universets mange himmellegemer og deres placering.

Vi begyndte med at betragte himmelrummet med det blotte øje. Nu vil vi tage kikkerten i brug, og efterhånden som vi tager større og større kikkerter til hjælp åbenbares universets mangfoldighed for os i al sin storslåethed. Vi kan nu tælle millioner af stjerner, vi kan se andre stjernesystemer med millioner af stjerner. Disse stjernesystemer kaldes galakser.

Galakserne er alle bygget efter spiralsystemet, med et mindre antal varianter i spiralformens udseende. Vort eget solsystem er også placeret i en sådan galakse (mælkevejen) og det endda helt ude i udkanten af galaksen. Astronomerne er observationsmæssigt begunstiget, når de vil studere galakser for disse er således placeret i himmelrummet, at man kan foretage iagttagelser fra alle mulige vinkler og dermed få en forestilling om hele opbygningen. Det er selvfølgelig ikke den samme galakse, man kan se fra forskellige vinkler, men mange galakser, men da alt tyder på, at de alle er opbygget på samme måde, kan vi alligevel drage brugbare konklusioner.

Et nøjere studium af de mange stjerner vi kan se viser, at der findes stjerner som er tusinder af gange større end solen og andre som er meget mindre. Stjernerne er nok et studium værd, og næste gang vil vi se lidt på stjernerne og hvad vi i dag mener at vide om dem.

Frank Pedersen.

Himmelen i november.

Som morgenstjerne kan Venus ses lyse meget kraftigt, ja så kraftigt, at den også skulle kunne ses i dagtimerne. Hvis man er interesseret i at iagttage Venus eller andre lyskraftige himmellegemer i dagslys, kan man forbedre iagttagelsen betydeligt ved at sætte et langt, smalt paprør over kikkerten. Derved udelader man en masse lys, især fra siderne, hvorved objektet træder tydeligere frem.

Hvad stjernebillederne angår, så er Ørnen nu ved at gå under horisonten. Pegasus kulminerer i syd, medens Stenbukken og Vandmanden er vandret til sydvest. Den sydlige Fisk forsvinder snart under horisonten i sydvest. Resten af Fisken ses i sydøst. Derover ser man Vædderen med Hamal som den lysstærke stjerne, og over den - højt i sydøst - Andromedea. I øst stiger Orion, d.v.s. den første af Orions stjerner snart op over horisonten. Over Orion ses Tyren med Plejaderne, og endnu højere, d.v.s. mellem Tyren og Andromeda, ses Perseus. Lavt i nordøst ses Tvillingerne. Cassiopeia er i zenith.

Himmelen i december.

Også i december er Venus morgenstjerne, men da den står senere og senere op, kan den ikke iagttages tydeligt ret længe ad gangen, - i slutningen af måneden kun ca. 1½ time. Hvis man er i besiddelse af en lysstærk kikkert, kan man forøvrigt se Venus passere Neptun den 1o. december i kun 1o" afstand.

Mars bliver i december mere lysstærk. Den står op lidt tidligere for hver dag. Mod nytår står Mars op mellem 22^{30} - 23^{00}.

Jupiter fortsætter med at være den klareste aftenstjerne, men går så tidligt ned om morgenen, at man skal være morgenmand for at få et glimt af den.

Saturn kan endnu ses på aftenhimmelen takket være solens tidlige nedgang. Saturn går selv ned omkring 21^{00}.

Uranus står op sent om aftenen og kan ses i de tidlige morgentimer i stjernebilledet Løven.

Ørnen er nu forsvundet under horisonten. Orion står i sydøst, og under Orion er Sirius så smått ved at dukke op over horisonten. Cassiopeia behersker sammen med Perseus zenith.

Rumfarts-nyt.

Da TIROS 7 i sommer havde kredset i et år, havde den opnået en pæn rekord: Alle satellittens komponenter fungerede lige så godt som den dag, da den blev sendt i kredsløb. TIROS 7 havde sendt 7o.ooo billeder til jordstationerne, og 9o% af disse billeder var brugelige. Satellitten opdagede 16 tyfoner samt forsynede US Weather Bureau med data, der resulterede i udsendelse af 4oo stormvarsler.

Målinger fra den canadiske Alouette satellit, modtaget på satellitsporingsstationen i Singapore, viser et helt nyt elektronbælte over Ækvator. En strøm af elektroner rejser sig i en bue med centrum på den geomagnetiske ækvator. Toppen af buen er i 13oo km højde, medens den anden ende er blevet fuldt helt ned til 48o km højde. Imidlertid er der ikke megen tvivl om, at den kommer næsten helt ned til jordens overflade omkring 35oo km på hver side af ækvator, og at den ledes på geomagnetiske kraftlinier. Elektronbuens højde er ikke konstant, men buen trækker sig sammen og udvider sig i takt med strålingen fra solen. På dage med særligt store magnetiske forstyrrelser, ændrer den sig betydeligt. Det vides endnu ikke, hvad der har buen eller buerne, (idet der kunne være flere), men Dr. King fra satellitsporingsstationen mener, at det skyldes elektronernes vandrette og lodrette bevægelse gensidigt påvirket af det geomagnetiske felt.

Den første IMP (Interplanetary Monitoring Platform), også kaldet Explorer 18, som den 27. november 1963 blev sendt ud i en meget lang, elliptisk bane, hvorved en jordomkredsning tager 4 døgn og bringer satellitten helt ud over jordens magnetosfære, har fundet et " chok-lag " på grænsen af jordens magnetfelt og det interplanetariske felt, der beherskes af solen. Dette område ligger mellem 60.000 og 100.000 km fra jorden på solsiden. IMP har endnu ikke kortlagt forholdet på den side af jorden, der vender væk fra solen, og dette forventes også at blive meget vanskeligt.

" Chok-laget " fremkommer ved påvirkning fra jordens magnetfelt på den plasma, " Solvinden " som kommer fra solen. " Solvinden " bliver opbremset meget kraftigt, hvorved plasma-temperaturen stiger nogle millioner grader. Ydermere er der også i dette område et bemærkelsesværdigt fald i strømmen af kosmiske stråler, hvilket man endnu ikke har nogen forklaring på. Der findes en teori om, at det muligvis er i dette område at de elektroner, som danner det ydre van Allen-bælte, bliver dannet.

Ion-motoren virker.

For et stykke tid siden opsendte NASA fra raketbaseb på Wallops Island en raket kaldet SERT 1 (Space Electric Rocket Test). Grunden til opsendelsen var, at NASA ønskede bekræftelse på, at elektrostatiske (ion) motorer kan arbejde i rummet. Der var koblet to motorer på raketten, og den ene beviste, at ion-motoren kan fungere i det ydre rum. Motoren, d.v.s. motorerne var hæftet til siden af SERT 1, og det man ville undersøge, var om SERT 1 ville ændre rotationshastighed, når motorerne enkeltvis blev startet. Den ene motor kom ikke i gang på grund af en elektrisk fejl, men den anden motor virkede godt nok.

Motor 1 brugte cæsium som fremdrivningsmiddel og frembragte et tryk på 0.001 lbs. Ionernes udgangshastighed var 282.000 km/t. Motoren vejede 13 lbs og havde en diameter på 10 centimeter.

Motor 2 brugte kviksølv og kunne frembringe et tryk på 0.006 lbs med en ion-udgangshastighed på 171.000 km/t. Dens vægt var 11 lbs, og den havde en diameter på 19 cm.

Asger Lundbak

Så lykkedes det endelig. Efter megen diskussion blev man enige om, at bevillige en ringe sum penge til aflønning af en assistent på " satellitsporingsstationen " i Rude Skov. Rumforskningens betydning er åbenbart ikke gået op for de danske, bevilligende myndigheder. Man må da håbe, at denne indstilling ændrer sig væsentligt fremover; det kunne Asger Lundbak og hans medhjælpere godt fortjene, idet det er mit indtryk, at man i Rude Skov har gjort et godt stykke arbejde under yderst primitive forhold. Rent bortset fra dette arbejdes praktiske og videnskabelige betydning, har det haft stor propagandamæssig betydning. Tænk blot på, hvor mange gange radio og fjernsyn derfra har fået informationer om rumfart. --- Og så gør det forøvrigt ikke så meget, at magister Lundbak udtaler, at han ikke tror på flyvende tallerkener. Det er derimod værre, at han hævder, at meteorologer og astronomer aldrig har set flyvende tallerkener. Men magisteren abonnerer jo heller ikke på UFO-NYT .....

Fluor som fremdrivningsmiddel.

Fluor kan åbenbart bruges til andet end at bevare tænderne, iflg. en rapport fra NASA. Ved at tilsætte 30 % flydende fluor til den flydende ilt i en Atlas kan man opnå en nyttevægtsforøgelse på a) 88 % ved kredsløb i 175 km højde, b) 65 % for rumfartøjer der skal flyve interplanetarisk samt c) 35 % forøgelse af vægten for Surveyor-rumfartøjet, der skal til månen ved hjælp af en Centaur-raket, der bl.a. har et Atlas-trin. Man kalder for nemheds skyld den nye blanding af flydende ilt/Flydende fluor for FLOX.

ERLING JENSEN

MÅNEDENS OBSERVATION

UFO FORMATION OVER BOGENSE ?

Originalrapport fra herr P. M. Frederiksen
Fredericia

I øsende regn kørte undertegnede, min kone og herr og fru overass. Poul Deleuran til Bogense for at se til vore drenge, som lå i camping der. Da vi kom til campingpladsen (ved sygehuset) var drengene ved at spise middagsmad. Jes havde sovet hele eftermiddagen. Vi fire voksne kørte en lille tur, bl.a. til havnen, hvor vi holdt lidt og så ud over havet mod nord. Der var stærk fralandsvind. Det så ud til, at vejret ville klare op, men der drev tordenskyer i modsat retning af regnskyerne. Da vi kom tilbage til drengene, drak vi kaffe i teltet. Derefter gik vore koner i gang med at vaske op for drengene. Jeg havde en meget stærk følelse af, at der var mulighed for en UFO-observation, så jeg fik herr Deleuran med op til stien udenfor campingpladsen. Vore børn gik med.

Vi var knapt nok nået helt ud på stien, før både jeg og derefter herr Deleuran fik øje på to objekter, som kom glidende ganske langsomt fra Casiopeija mod Carlsvognen, altså i retningen Øst-vest. Et tredie objekt kom i en noget stærkere fart fra nordøst og sluttede sig til de to første objekter, som fortsatte ganske langsomt mod vest. Vi sendte Kirsten ned efter pigerne, men da de kom få øjeblikke efter, var der allerede gået skyer for, så hverken objekterne, Casiopeija eller Carlsvognen kunne ses. Jeg husker, at jeg sagde: I kommer for sent, piger. Min kone fik det samme at se få øjeblikke efter, det var to store objekter i ganske lav højde over kysten overfor. Hun sagde: Hvad gør vi? Så se dog der.

Vi stod nu i 61 minutter og var vidne til en meget sjælden og særdeles interessant UFO-observation.

De to objekter gled ganske langsomt mod Vejle. De var klart lysende, hvidgult lys, men det er meget svært at sige størrelsen af dem. Jeg vil anslå dem til at være toore store i udstrakt arm. Alle er enige om, at de var som ca. $\frac{3}{4}$ af en fuldmåne, måske en anelse mindre. Det var endnu regntung luft med stærk diset vejr.

Fra Vejle kom to andre objekter. De fire objekter mødtes på et sted over kysten imellem Juelsminde og Vejle, hvor objekterne opholdt sig ca. 2/3 af tiden. Herfra foretog de udflugter ind over Vejle Fjord, følgende kystlinien, kom helt ned over Hvidbjerg og Trelde, måske helt til Fredericia, men vendte tilbage til det samme punkt over kysten igen. Under manøvrerne på disse ture over Jylland og ud over Kattegat skiftede de farver fra hvidgult, gennem ildrødt og irgrønt og tilbage til hvidgult og orange. På det omtalte sted over kyst stod de i længere tid, gled en smule ind langs kysten mod Vejle, skiftede indbyrdes positi og stak af to ad gangen.Et af objekterne fulgte sammen med et andet kysten mod Vejle, men fløj derpå ind over land - jeg mener, det omtrent var ved Rosenvold - objektet fløj ganske lavt og gik langt mod nord måske snarere mod nordvest; vi talte om, at det måske stak helt op i nærheden af Ry. Det blev mindre og mindre og var tilsidst, da det var længst væk nærmest på størrelse med en lille stjerne. Det kunne, da det var længst væk kun ses i min kikkert (7 x 50), men så kom det tilbage igen samme vej, som det var fløjet væk i. Derpå fl det tilbage til de andre objekter. Så vidt jeg husker, fløj det andet objekt den omtalte t ind i Vejle Fjord og sydpå til Hvidbjerg og Trelde.

To af objekterne gik derpå i retning mod Kattegat, stadig langs kysten, de gled hen over byen Juelsminde, og det ene af dem gik ud over havet. Her kom et skib, som førte en topla terne, en do. længere ned fortil og tre til fire lys fra koøjne eller vinduer på et dæksh samt en rød lanterne i samme højde som vinduerne.

(fortsættes)

Astronomisk Observatorium meddeler: "En typisk meteor blev i dag set over store dele af landet."